

1. UVOD

Ovaj esej ima zadatak da obradi strukturu romana „Nečista krv“ autora Borisava Stankovića. Odmah u uvodu bitno je naglasiti da sama struktura romana nije jednostavna, iako se to možda na prvi pogled tako čini, već je to složen postupak, uvezši u obzir da roman, kao najsavršenija prozna vrsta, sadrži mnogobrojne elementa i jedinice koje ga tako čine posebnom književnom vrstom, ali i razlike između njih samih što govori o originalnosti svakog romana. U vezi sa tim u eseju će biti razmatrane neke osnovne teze koje će nam pomoći da bolje razlučimo osnovne stavke ka rješavanju strukture datog romana.

Roman je prije svega priča, pa će samim tim biti govora o priči uopće, kako se to priča može dijeliti, te će biti razmatran i način na koji se priča može iskazivati. U nastavku teksta u prvom planu će biti roman, sa svim njegovim složenostima, raznovrsnostima i vrijednostima.

Pripovijedna sredstva, od presudnog su značaja za shvatanje romana u smislu u kojem će biti ovdje razmotren. Razmotrit će se neka osnovna sredstva pripovijedanja kao i vrste pripovjedača. U obzir će se uzeti tri osnovne podjele pripovjedača po *Frenz Stanzelu*, te će se svaka obraditi ponaosob kao i uočavanje primjera na datom romanu. Fokalizacija i tačka gledašta se također obrađuje u ovom dijelu eseja, kao i *Genettova* podjela pripovjedača na osnovu ovih stavki.

Fabula kao okosnica svakog romana, ovdje će detaljno biti razmotrena zajedno sa svim pratećim pripovijednim tehnikama. Osnovne pripovijedne tehnike koje su prisutne prilikom određivanja strukture romana su: opis, komentar, kazivanje/prikazivanje, dijalog, monolog, unutarnji monolog. Sve ovo će detaljno se obrazlagati u ovom eseju te primjeniti, odnosno kao primjer uzeti, dijelovi i citati iz romana "Nečista krv".

U romanu koji je uzet za primjer određene će biti i narativne figure: psihemska, sociemska i ontemska de detaljno razrađena svaka od njih.

2. O PRIČI

Sa početkom razvijenja ljudskog govora, možemo reći da je to i početak nastanka priče. Svakodnevni govor je nezamisliv bez priče. Priče koristimo u raznim situacijama u kojima se nalazimo: da bi nekome nešto objasnili, opisali neki dogadaj koji se dogodio ili za koji smo čuli da se desio (opet preko neke priče), pa ga želimo dalje prenijeti, također, preko priče. "Mi smo, pored ostalog, navedeni da «ono što se nama ili nekomu drugom dogodilo», nastojimo prenijeti u određenom dinamički postavljenom govornome nizu, kako bi smo sebi predočili mijenu koja nastaje slijedom kakva zbivanja. Bez takvih kraćih ili dužih iskaza odogađajima, o njihovom začetku, razvoju i posljedici, a zovemo ih pričama, - nemoguće nam je određivati svijet i naše postojanje u njemu."¹

Naš kolokvijalni govor posjeduje mnogobrojne mogućnosti iskazivanja. Neki osnovni tipovi iskazivanja su:

1. diskurs
2. govornikovo viđenje same pojave
3. analitički, raščlambeni diskurs

"Moguće je primjerice, neku pojavu opisati, prikazati je onakvom kakva nam se ona ukazuje. Bio bi to diskurs u kojem govornik stavlja u prvi plan ono o čemu kazuje. Drugi tip iskazivanja bio bi različit od prvog po tome što bi bilo naglašeno upravo govornikovo viđenje same pojave. Kao treći tip naveo bih, «analitički», raščlambeni diskurs, u kojem se, primjerice, ističu osnovna svojstva pojave."²

"Mnogi naratolozi smatraju da je tzv. narativni diskurs ("pričanje") jedna posebna vrsta govora, koji se zasniva na isto tako čvrstim formalnim strukturama kao što su gramatičke strukture."³

Okvirno možemo reći da priča ima svoj početak, sredinu i kraj. No međutim, ima i niz drugih stvari na koje trebamo obratiti pažnju. Za priču je svakako neophodno vrijeme radnje ali, također, tu imamo i prostor u kome se priča odvija. Radnja je moguća samo ako imamo određeno i mjesto ali i vrijeme događaja sa kojim se bavi data priča. Tako se u nekom trenutku i prostoru stanje mijenja, da bi se na kraju ponovo uspostavilo novo stanje. Iz kazanog proizilazi, da promjena koja se desila nije moguća ako nema pokretača te

¹ Gajo Peleš: *Tumačenje romana*, „Artresor naklada“, Zagreb, 1999., str. 10.

² isto, str. 11.

³ Zdenko Lešić: *Teorija književnosti*, „Sarajevo Publishing“, Sarajevo 2005., str 284.

**---- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ----**

BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI TEKST

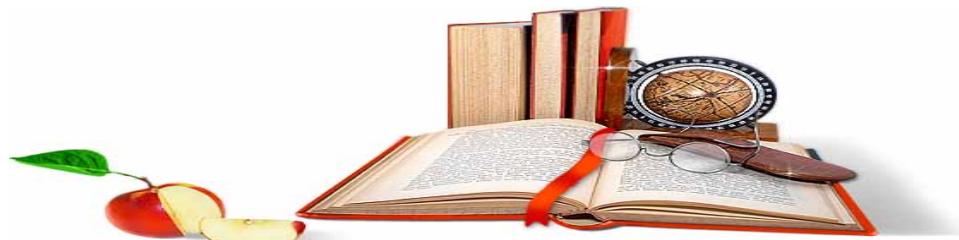
RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA

RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.

WWW.SEMINARKIRAD.ORG

WWW.MAGISTARSKI.COM

WWW.MATURSKIRADOVI.NET

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO **SEMINARSKI, DIPLOMSKI** ILI **MATURSKI** RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE **GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI** KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U **BAZI** NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD RAD NA LINKU **IZRADA RADOVA**. PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM

FORUMU ILI NA **maturskiradovi.net@gmail.com**